

Nostalgitripp i Dals Ed

De amerikanska raggarbilarna står uppradade på asfaltplanen. En bit bort har flera gamla Volvobilar parkerat. Frisyerna är rockabilly, musiken ska svänga, lacken skina.

Vi har släppts ner i en svensk by på 50-talet. Dals Ed gör debut med sin Nostalgimässa.

Av Niklas Ohlson (text), Anders Wejrot (foto)

Dansbandslegenden Stefan Borsch tittar ännu en gång fram genom sina enorma glasögonbågar. Det brukar han göra på loppmarknader där det säljs begagnade LP-skivor, iklädd en stickad polotröja, brett leende på ett omslag där färgerna har börjat blekna.

Undrar om hans plattor säljer fortfarande?

– Jag hittade en skiva med Mats Paulsson. Jag tycker om hans sånger, säger Märta Johannesson, efter att ha bläddrat en stund bland vinylen.

Men det är bara bland skivbackarna med Stefan Borsch, Sven-Ingvars och Thore Skogmans ljudvax som Nostalgimässan i dalsländska Ed tangerar en vanlig loppis. Vid knallarnas bord erbjuds och ställs ut välpolerade rariteter från det senaste halvsekle.

Nygamla entusiaster

Mässan i Dals Ed ordnas för första gången. En av ortens eldsjälar hade varit på ett liknande arrangemang i Vårgårda förra sommaren och tände på idén. Ingvar Johannesson, som till vardags är kulturchef i kommunen och egentligen inte någon nostalgiker, ställde upp som mässgeneral.

– När vi ordnar saker annars är det alltid samma folk som ställer upp. Den här gången var det en helt ny grupp med entusiaster, säger han.

Kent Karlsson säger att han offrar mycket för sin passion – gamla radioapparater och grammfoner.

– Att vara samlare innebär att man är original från början, man måste avvika. Det är priset jag får betala. Men samlare bär fram gamla värden, vi gör en kulturgärning som inte samhället orkar med, tycker han.

Det tekniska intresset drog med honom på radiovågen. När giftet väl satt sig, gick det inte att stoppa. Kent Karlsson vågar inte ens tänka på hur mycket pengar han lagt ut på sina tusentals radioapparater.

De rejäla apparaterna visar sig ha tekniska finesser som vi hittar på dagens cd-spelare.

– Detta är en skivspottare. Den uppfanns på 50-talet, säger Kent och visar huren gramfonmodell Wega smidigt sväljer en vinylsingel.

Valfrihet

Varumärket är Philips eller Dux, Luxor eller Scantic. Samma innehåll, men med olika namn och skal. Fenomenet härstammar från 50-talet.

– Då skulle vi alltid välja mellan två: Erlander eller Gunnar Hedlund, Elvis eller Tommy Steele, berättar Kent.

Han tycker att tillverkarna förr i tiden la ner mycket mer tid på utseendet på sina produkter. Det är lätt att hålla med när vi ser samlingen. De blanka och lackerade träpanelerna, de stora runda rattarna och reglagen, den lysande remsan med alla stationerna och de elegant flätade näten för högtalarna.

– Detta är tyska Sabas värsting från i början av 60-talet. Den har självsökande kanalinställning och är värd 12.000 kronor idag. Och här bredvid är Stern Radio från DDR:s svar på den – en Oberon, räknar Kent upp.

Bilgrammofonen fanns i de välutrustade raggaråken. Cykelradion i form av en lykta blev däremot en flopp.

Den portabla maskinen Baltic Radio från 1927 hittade säkert sina köpare.

– Det är en bärbar radio. Se här är antennen som kan sättas upp i trädet och en radiolicens från 1928.

Dragspel och ölburkar

Erland Ekman ställer ut dragspel, tillverkade över ett sekel. Det äldsta är byggt på 1850-talet, det senaste från 1948, värde 18 000 kronor.

– Fram till 1910 fanns bara durspel, de spelade aldrig moll. Och pigorna sprang till dem som spelade. När de

Nostalgimässan i Dals Ed präglades framför allt av 50-talet. Danssugna Janina Patriksson och Mia Eriksson noterade att det fanns gott om grabbar med rejäla fordon.

Gott och blandat. Nummerplåt från P-län och Vänersborg kostar några hundralappar.

Gammal rock'n'roll i sikte? Nja, Märta Johannesson och Sylva Johannesson kollar så att Mats Paulsson inte är för repig.

Radiosamlaren Kent Karlsson gör en kulturgärning. Till vänster syns en portabel Baltic från 1927, med radiolicens i facket.